

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-63/05)

(2005/C 82/42)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 3 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Minasa Konstantinidisa ze Służby Prawnej, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Republice Greckiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2002/3/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lutego 2002 r. odnoszącej się do ozonu w otaczającym powietrzu (Dz.U. L 67 z 9.3.2002, str. 14), a w każdym razie nie powiadamiając o ich ustanowieniu Komisji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 9 września 2005 r.

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-65/05)

(2005/C 82/43)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 10 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Marię Patakia, ze służb prawnych Komisji, przeciwko Republice Greckiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że wprowadzając w art. 2 ust. 1, art. 3 akapit drugi, art. 4 i art. 5 ustawy nr 3037/2002 zakaz instalacji i użytkowania wszelkich automatów do gier elektrycznych, elektronicznych i elektromechanicznych, w tym gier zręcznościowych i gier komputerowych, we wszelkich lokalach publicznych i prywatnych z wyjątkiem kasyn, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 28, 43 i 49 WE oraz art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (¹);
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Do Komisji wpłynęły skargi dotyczące ustawowego zakazu instalacji i użytkowania wszelkich automatów do gier elektrycznych, elektronicznych i elektromechanicznych, w tym gier zręcznościowych i gier komputerowych, we wszelkich lokalach publicznych i prywatnych z wyjątkiem kasyn.

Komisja jest zdania, że w świetle orzecznictwa Trybunału wymieniony zakaz stanowi ograniczenie w swobodnym przepływie towarów, swobodzie prowadzenia działalności gospodarczej i swobodzie świadczenia usług. Komisja dodaje, że projekt wspomnianej ustawy nie został jej przesłany, co stanowi naruszenie art. 8 ust. 1 dyrektywy 98/34, która wprowadza procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz przepisów dotyczących usług w społeczeństwie informacyjnym.

Komisja uznaje ponadto podane na uzasadnienie zakazu przyczyny, dotyczące ochrony porządku publicznego, w szczególności polegające na konieczności zapewnienia, by automaty rozrywkowe nie stały się grami hazardowymi, co mogłoby wywoływać określone problemy społeczne, za niewystarczające do ustanowienia spornego zakazu, ponieważ wymienione cele można osiągnąć za pomocą bardziej odpowiednich i proporcjonalnych środków, w mniejszym stopniu ograniczających wymienione swobody.

Podobnie, podniesiona przez władze greckie konieczność pilnego wprowadzenia spornego zakazu nie uzasadnia zdaniem Komisji niepowinowiadania jej, skoro dyrektywa 98/34 przewiduje stosowną procedurę dla przypadków pilnych.